

Střípky z naší farnosti

Č. 8

Zpravodaj farnosti

Kněždub

3/2013

„Objevujme znovu a znovu upřímnost dětského pohledu.“

Zamyšlení na pokračování JAK PROŽÍT SVŮJ ŽIVOT (2)

Náš život utíká rychle a čas nejde zastavit. Každou chvíli má člověk zaplněnou, stále má co dělat. Stále se za něčím žene. Povinnosti, práce, zábava...

Čas sice zastavit nejde, to je pravda. Ale člověk se zastavit může. A nejen že může, ale on musí. K tomu, aby si popřemýšlel nad sebou samým. Ne nad jinými, ne nad tím, co mi kdo zlého řekl, co kdo špatného provedl, nad tím, jak se chová nebo jedná druhý... Ale nad sebou samým. Co já? Co můj život? Dělal jsem za celý svůj život opravdu to, co mi říká Bůh? Jsem tím křesťanem, jakého chce Bůh? Víím já sám, kdo je to vlastně Bůh? Protože pokud si neuvědomuji, kdo je to vlastně Bůh, nemohu ani vědět, co mi říká a jestli skutečně žiji podle jeho přikázání. A největším přikázáním je vlastně Boha milovat celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí. A pak milovat bližního jako sám sebe.

Mám se rád takový jaký jsem? Tak, jak mě Bůh stvořil? Nebo se mám rád, jen když mám nejnovější módní trendy, když si svůj obličej zkrášlím různými odstíny, když si své vlasy upravím podle barev, které jsou zrovna v módě... Nebo si sám sebe vážím jen proto, že mám postavení ve společnosti, že mám titul, že mám dobrou práci, hodně peněz ... Ano, toto všechno určitě patří k dnešnímu životu. A není na tom nic špatného. Ale možná by nebylo ke škodě položit si otázku, zda má vnitřní krása je stejná jako ta vnější. To je potřeba zvážit do hloubky. A vážít si sebe jen pro postavení ve společnosti, na to je potřeba se taky ptát sám sebe, zda je to opravdu to, co mě skutečně naplňuje... Zvládl bych „přežít“, kdybych ztratil své postavení, své peníze, své vnější bohatství, svou vnější krásu ...? Mám své vnitřní bohatství natolik silné, abych se o svůj vnější „majetek“ nemusel vůbec bát?

Být opravdu sám se sebou vnitřně spokojen, mít skromné a dobré srdce a čisté svědomí, být opravdovým křesťanem, znamená být spokojen i s tím, jak mě Bůh stvořil, s tím jak přirozeně vypadám, s tím, jaký skutečně jsem. Ale na to je potřeba si položit otázku: „Jaký skutečně jsem?“ A už nemít strach z případné nepřipravenosti.

Být skutečným a opravdovým křesťanemAle o tom, zda jsem nebo nejsem dobrým křesťanem, musí popřemýšlet každý sám za sebe.

A teď začneme tím, jak vidí „opravdové“ křesťany v našich farnicích mládež z Kněždubu i z Tvarožné Lhoty. Dostala za úkol napsat anonymní kázání. Možná i tyto články mnohé přivedou k zamýšlení nad sebou samým.

Moji spoluvěřící,

kdybych vás teď požádala, aby tu zůstali jen ti, kteří opravdově a s láskou přišli za Pánem Ježíšem oslavovat Jeho jméno a Jeho vzkříšení, kterým nás spasil, zůstala by vás tu možná polovina. Proč chodíte do kostela – do Domu Božího, když ani nevíte z jakého důvodu sem jdete? Nutí vás snad k tomu někdo? Víte, za kým přicházíte, koho přijímáte? Mnozí tu jste jen proto, že si to přeje třeba vaše babička, rodiče ... Chodíte si to jen odsedět a zase se vrátíte domů a žijete ten samý život, který jste dosud žili. Ovšem jsou tu i lidé, které někdo do kostela přivedl a oni tu poznali Boha, zakouší Jeho lásku a rádi se k němu vrací.

Drazí spoluvěřící,

kolikrát je mi líto, že během mše svaté několik z vás nevnímá, ale bavíte se. Myslím tím, že neustále si někdo „šušoní“. Je to celkem nezpůsobné a ruší se tím ti, kteří se přišli do kostela odreagovat, přijímat Boha, nabýt klidu a pokoje. Můžeme být rádi, že máme svůj kostel v obci. Je potřeba vnímat slova, která zde zazní. Člověka to povzbudí v myšlenkách, ale pouze do té doby než mu do toho někdo „zabřebentí“. Potom si věřící člověk neužije mše, je znechucen a to je špatné. Proto se zamysleme. Myslím, že není nutné stále mít otevřena ústa. Uvidíte, že když bude na mši klid, bude klid i v našich srdcích.

Proč se dnes v neděli, kdy se tady sejdeme, dokážeme tvářit jako zbožní křesťané, ale v našem všedním životě se Bůh vůbec neobjevuje. Neříkám, že já jsem jiná, ale alespoň nějakou snahu mám. Každý den vidím své spolužáky, kteří tady jsou dnes se mnou, a na kterých nejde poznat, že dnes přistoupili ke svátosti eucharistie, k setkání s Ježíšem. Chovají se tak všechny generace snad kromě malých dětí. Proč potkávám v autobuse mladé lidi, kteří sedí a nad nimi stojí paní před důchodem, která jede unavena z práce s dvěma taškami nákupu a proč tato paní hned když vystoupí z autobusu začne před kamarádkou tuto

mládež pomlouvat? Proč, když maminka osloví děti o pomoc, ony odpoví odfrknutím. Ale na druhou stranu proč, když si chce dítě povykládat, rodiče odpoví, že až potom, že teď sledují hokej ... Zkusme se nad sebou, lidi, zamyslet. Netvařme se jen v neděli jako křesťané, ale žijme svoji víru OPRAVDOVĚ!

Ježíš nám dal velký úkol. Milovat Boha nade všechno a svého bližního jako sám sebe. Je to velký a těžký úkol. Ježíš přirovnává společenství církve k rodině. Máme být bratry a sestry v Kristu a místo toho jsou zde pomluvy, hádky, různé křivdy... Ano, je těžké dávat lásku někomu, kdo nám křivdí. Ale oplácet někomu, jak se říká „oko za oko, zub za zub“ nevede nikam jinam než k dalším sporům. Proto se snažme spíše s daným člověkem promluvit.

Drazí bratři a sestry,

sešli jsem se zde, abychom oslavili nedělní mši svatou. Zamysleme se nad tím, proč jsme tady. Co nás přinutilo obětovat nedělní spánek a jít s ostatními farníky do kostela oslavovat Boha. Jak hluboký je náš postoj k Ježíši Kristu. Děláme opravdu všechno proto, abychom byli dobrými křesťany? Snažíme se z toho vytěžit maximum? Nejde být ještě lepšími? Mám pocit, že katolická církev v našem státu poněkud upadá a slábne. Proto by to chtělo se více zapojit a znovu oživit a rozšířit naše společenství. Jinak se chopí příležitosti příslušníci jiných vyznání, kterých v našem státu (ale i jinde) přibývá. Musíme se proto snažit být dobrými křesťany a držet pospolu.

Drazí přítomní,

v dnešní době většina lidí více mluví než přemýšlí. Je velmi snadné mluvit o činech druhých, i když o tom „vypravěč“ nic neví. Každý z nás někdy rozesílal ať už pravdivé nebo nepravdivé zprávy o něčem či o někom. Proč?? Měl potřebu, aby ostatní byli informováni o druhých nebo snad pomlouval? Každý tomu říká jinak. Zamysleme se nad tím, zda není lepší nechat si informace, které získáme o druhých pro sebe. Je snad tak důležité, aby to ostatní věděli?

Milí farníci,

V dnešním nedělním kázání bych rád probral, proč jsem se vlastně rozhodl věřit v Boha, z jakých příčin a důvodů. Někdo například věří v Boha, protože uviděl nějaký zázrak nebo byl k víře přinucen. Ano, tento důvod je velmi častý. Rodiče nutí své děti, aby chodili každou neděli do kostela proti jejich vůli. Drazí farníci, nenutíme děti k víře. Když budou chtít, tak si cestu k Bohu najdou sami. Vždyť k víře ani lásce k Bohu se nedá naučit. Každý si musí svou lásku k Bohu vypěstovat sám. A proto to nechejme na každém z nás, ať se dobrovolně rozhodne.

Drazí bratři a sestry,

ráda bych vám touto cestou sdělila, že jsem ráda, když vidím vás, rodiče, jak přicházíte se svými dětmi na mši svatou a tím jim otevíráte „bránu“ nás křesťanů. Těší mě, když vidím rozzářené tváře dětí, když listují dětskými kancionály nebo když si přichází pro křížek a mají radost z nějakých sladkostí. Děkuji, že děti navštěvují výuky náboženství nebo setkání biřmovanců. Myslím si, že někteří přicházejí jen proto, že si to přejí rodiče, babičky, ale jsou zde i děti, které chtějí být o kousek blíž k Bohu. Touto cestou vám chci poděkovat a poradit, abyste povzbuzovali a neodrazovali děti od víry pokud samy chtějí.

Myslím si, že někteří z vás, co jste zde, tu jste do jisté míry „zbyteční“. Jste opravdoví křesťané nebo jen nějaká šachová figurka v poli? Mnohých z vás, když potkám a chci s nimi mluvit, odpovíte znechutí nebo mě případně neodpovíte vůbec. Je tu ještě dost dalších podobných věcí, které mi vadí a obzvlášť, když vás vidím v neděli v kostele se sepnutýma rukama a navíc jdete ještě k přijímání. A překvapuje mě, že vám to svědomí dovolí. Co se týká například i přípravy na biřmování, tak mi připadá, že jste tam mnohdy jen pro setkání s partou a nesoustředíte se plně na to, o čem se vykládá.

Dnešní kázání bude o pomoci svému bližnímu. Víím, že je těžké se ke všem chovat dobře. Často se vám stane, že vám řekne něco špatného váš dobrý kamarád, ale nemusí jít jenom o přátele. Obvykle tito lidé mají nějaký důvod, proč se tak chovají. Proto je zkuste pochopit. Třeba mají špatnou životní situaci. A proto vás vybízím a prosím, abyste jim šli vstříc a byli jim vzorem jako správní křesťané. Není to lehké a často vás to může nutit vzdát se, ale myslím si, že všichni máme své slabé chvíle, kdy řekneme špatné věci někomu, koho jsme nechtěli ranit. Neodsuzujte je za to. A raději je podpořte a snažte se jim pomoci.

Milí křesťané a rodiny,

nedělní mše svatá je velmi důležitá pro každého z nás. Jsem velmi ráda, že vás tolik přišlo na tuto mši svatou. Nyní budu mluvit o rodině. Rodina je velmi důležitá. Proto si více spolu povídejme a chodme na nedělní mši svatou. Rodina, která spolu nekomunikuje, není rodina. Je to přetvářka. Snažme se o lásku, pochopení, vážení si každého z nás. Modlete se spolu a chodte na svatá místa. Chodte na různé společné akce. Děti, poslouchajte své rodiče a rodiče, naslouchejte svým dětem! Berme si příklad ze svaté rodiny. Zpívejme si písně, modleme se, aby nás všichni svatí chránili a my byli dobrými křesťany!

Tolik z „kázání“ naší mládeže. Vybrané byly články, které opravdu stojí za zamyšlení. Touto cestou chceme i poděkovat těmto dětem za jejich opravdové a upřímné svědectví, které cítí ve svých srdcích. A je dobře, že je dokázaly tímto způsobem popsat. Ještě jednou všem velké díky a taky malá prosba: „Nebojte se o svých pocitech, přáních a touhách mluvit i nahlas.“

„Nebojte se mluvit o své víře!“

Ze života naší farnosti

Hned na úvod začneme fotokolážemi z našeho společného výletu do Ostravy.
Mše svatá s televizí Noe

"Chvilka ticha"

Studia pořadů

Nechybělo ani malé poděkování

Holky si zkusily debatní stůl

Děti si opravdu užívaly!

Zákusek po obědě

Svěcení kříže

V neděli 26.5.2013 jsme se setkali za hojné účasti farníků u kamenného kříže mezi Kněždubem a Tvarožnou Lhotou. Počasí nám velmi přálo – svítlo sluníčko a jenom trochu foukal vítr, i když ten byl studený. Setkali jsme se k modlitbě a požehnání tohoto znovu opraveného kříže. Po krátké modlitbě jsme se se společnou modlitbou růžence vydali do Tvarožné Lhoty ke kapličce u kostela, kde jsme chtěli zvláště teď v měsíci květnu oslavit Pannu Marii.

Při žehnání kříže i při litaniích u kapličky nás doprovodila tvarožnolhotská schola.

Po modlitbě jsme ještě chvíli poseděli v pastoračním domě při kávě a zákusku. Všem kteří přijali pozvání ke společné modlitbě, schole, ministrantům i všem, kteří pomáhali upřímně Pán Bůh

zaplat'.

Martina Šimšová

První svaté přijímání

Tvarožná Lhota

V neděli 19.5.2013 jsme ve Tvarožné Lhotě prožili s našimi dětmi jejich slavnostní den prvního přijetí Těla a Krve našeho pána Ježíše Krista. Poprvé přijalo sv. přijímání 7 dětí: Mariana Šimšová, Markéta Pavlicová, Jan Lukaščík, Erik Hudeček, Petr Cambal, Jaromír Hanák a Matouš Nenička. Prožili jsme slavnostní mši svatou v krásně vyzdobeném kostele s netradičním kázáním našeho otce Miroslava a spolucelebranty otcem Josefem a otcem Svatoplukem. Myslím, že i pro nás rodiče a pro všechny ostatní to byl nádherný zážitek, který obnovuje naši víru a naději. Na prožití tohoto slavnostního dne jsme se zeptali dětí samotných.

Otázky pro děti, které byly letos u prvního svatého přijímání:

- 1) Prožil jsi neděli prvního přijetí Těla a Krve Páně. Když si na tuto neděli vzpomeneš, co tě napadne jako první a proč?
- 2) Jak jsi prožil se svými rodiči čas přípravy na tento velký den, s čím jsi pomáhal/a/?
- 3) Který dárek ti v tento den udělal největší radost a proč?

Děkujeme za tvůj čas a ochotu ☺

Jan Lukaščík

- 1) Vzpomínám si na obnovení křestního slibu, zapalování křestních svíci a netradiční kázání, kterého jsme se účastnili i my.
- 2) Čistili jsme s Peťou chodník před kostelem.
- 3) Dotykový mobil - konečně mám svůj telefon

Erik Hudeček

1. Řada vedle nás v kroji (Jeňa), oběd, focení na dvoře.
2. S růžičkami na větve, jinak !super!
3. Že jsem si našetřil peníze, že si něco koupím a řetízek od kmotřenky.

Jaromír Hanák

1. Jak jsem si šel pro přijímání, protože jsem ještě nikdy u přijímání nebyl. A těšil jsem se, co se stane.
2. Dobře. S ničím.
3. Obálka s penězi a hodinky, protože ve škole nezvoní, tak se pořád nemusím otáčet na hodiny.

Mariana Šimšová

1. Že jsem byla nastrojená v kroji, byl to slavnostní den.
2. Pomáhala jsem s výzdobou kostela a s přípravou slavnostního obědu pro celou rodinu.
3. Aktovka do školy a paličkovaný kříž na pověšení do pokoje a růženec od prababičky, který posvětil Jan Pavel II.

Markéta Pavlicová

1. První přijetí Pána Ježíše a potom oslava s rodinou.
2. Pomáhala jsem s úklidem před kostelem a také s přípravou na hostinu a pak s jejím úklidem.

3. Zlatý řetízek, protože je přivezený z Jeruzaléma a minivěž do pokoje - ráda poslouchám písničky.

Matouš Nenička

1. Že přijela babička, oblékl jsem nádherný kroj a přijal dary Ducha svatého.
2. V tuto dobu jsem byl nemocný, ale aspoň jsem stříhal drátek a krepák.
3. Růženec od babičky, abych se podle něj naučil modlit.

Petr Cambal

1. Přijal jsem poprvé tělo Kristovo, byl to pro mě slavnostní okamžik.
2. Ve čtvrtek před přijímáním jsem s mamkou i dalšími pletl věnečky v pastoračním domě.
3. Oslavil jsem s rodinou tento den. K tomuto dni jsem dostal přání a peníze, které jsem si uložil na studii.

První svaté přijímání

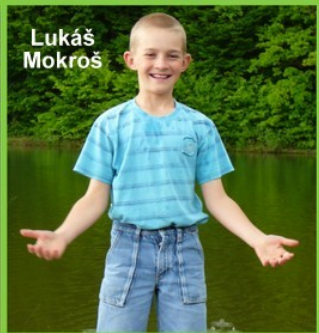
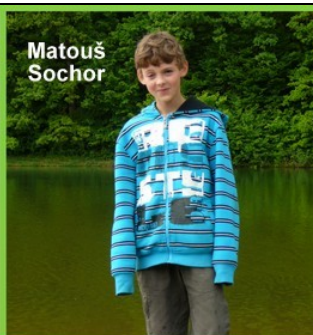
Kněždub

V neděli 26. května byl slavnostní den pro všechny děti, které poprvé přijaly Tělo a Krev Pána Ježíše. Jejich radost s nimi prožívaly i celé jejich rodiny. Bylo znát, že všechny děti přemýšlejí o tom, jaké to bude až poprvé přistoupí ke svatému přijímání. To očekávání bylo znát v jejich očích. I když některé děti umí více skrýt své pocity, jiné méně, je patrné, že každé z nich svou určitou zvědavost mělo. A to je zcela přirozené.

Samotné slavnostní neděli předcházely ještě tři dny předtím. Ve čtvrtek se zvláště za tyto děti konala večerní adorace, v pátek zavítaly děti na Velehrad, kde byly společně na mši svaté a taky se sportovně pobavily a v sobotu měly kající pobožnost, během které poprvé přistoupily ke svátosti smíření.

Jména dětí jsou: Ingrid Prágrová, Sandra Šantavá, Lukáš Mokroš,
Petr Piškula, Matouš Sochor a Petr Olša.

A v pátek po prvním svatém přijímání se opékaly špekáčky (no spíše grilovaly v troubě kvůli počasí, ale i tak si určitě všichni pochutnali ☺). Pak následovalo spaní na faře, které si děti moc a moc užily.

Obzvláště zakončení v sobotu dopoledne, kdy po úklidu následovala sauna. Ta měla asi největší ohlas a snad všechny děti ji využily (alespoň zkontrolovaly, že opravdu funguje jaksepatří).

Májové pobožnosti

Během měsíce května měli všichni možnost přicházet do kostela a společně uctívat Pannu Marii při každé májové pobožnosti. Motivací pro děti bylo tzv. „Putování k nebi s Marií“, kdy měly děti možnost za každou účast získat stopy, pomocí kterých postupně vyšlapaly sedm schodků směrem k nebi. Za každý schodek byla pro ně připravena odměna. Pro děti, které se nejvíce snažily a vyšlapaly i sedmý schodek, se uskutečnil celodenní výlet do lanového centra v Brně a odpoledne ještě do zoo. Děti si tento den určitě užily a taky právem zasloužily.

Jména dětí, které získaly tuto nejhodnotnější cenu, jsou: Eliška Myslíková, Josef Chudiček, Johanka Šindlerová, Štěpán Staněk, Jáchym Zalubil z Kněždubu a Markéta Pavlicová, Petr Cambal, Jan Lukašík, Rost'a Komoň, Štěpán Šimša z Tvarožné Lhoty.

A tady na ukázkou několik fotek z výletu dětí.

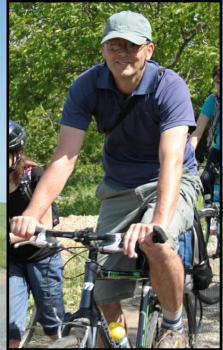
Všichni vyzbrojeni, tak vzhůru na stromy jako opičky!

Cyklovýlet rodin

V neděli 19. května vyjeli rodiny s dětmi na výlet na kolech. Celý výlet zorganizoval Libor Piškula, za což mu přísluší velké poděkování ode všech, kteří se zúčastnili. Každá taková akce je jen ku prospěchu.

K prospěchu těla i duše ☺. Libore, děkujeme!

**Cyklovýlet 19.5.2013.
Kněždub - Tv. Lhota - Radějov - Mlýnky -
Sudoměřice - Petrov - Strážnice - Kněždub**

Boží tělo Tvarožná Lhota

Šedesát dnů po Velikonocích slaví církev Slavnost Nejsvětějšího Těla a Krve Páně, již se také říká „Boží Tělo“. Tato slavnost byla ustanovena církví po zjeveních, které měla bl. Juliána z Cornillonu, a také po eucharistickém zázraku v Orvietu v roce 1263.

V ten den církev celebruje slavnou mši svatou, po níž následuje průvod ke čtyřem oltářům. My jsme se ke slavení této slavnosti sešli v neděli 2. 6. 2013 v našem kostele sv. Anny ve Tvarožné Lhotě, který byl nádherně vyzdoben. Pán Bůh nám dopřál v době dešťů nádherné počasí a my jsme mohli v hojném počtu - někteří nastrojeni v krojích, vyjít do ulic Tvarožné Lhoty, abychom odevzdali úctu Pánu Ježíši a také, abychom přijali Jeho požehnání pro sebe, své domy, rodiny a pro celou naši obec.

Za doprovodu muzikantů jsme tentokrát vyrazili průvodem od kostela na dolní konec, kde byl první oltář u Zůbkového, druhý oltář u Bedravového, dále

jsme přešli průvodem k oltáři u sv. Vendelína a poslední oltář byl u kapličky vedle kostela. Náš průvod jsme zakončili modlitbou v kostele. Snad všichni ti, kteří se této slavnosti účastnili i ti, kteří se neúčastnili, pocítí krásu a pokoj ve své duši.

S vděčností k Bohu za všechny, kteří se přidali a projevíli úctu Pánu Ježíši, za všechny, kteří se na přípravě této slavnosti podíleli, za výzdobu kostela i přípravu oltářů, za přípravu krojů a samozřejmě za modlitby, které naše konání provázeli.

Martina Šimšová

Ukončení školního roku Tvarožná Lhota

Ve středu 12. 6. 2013 otec Miroslav ukončil výuku náboženství školního roku 2012/13. Děti se sešli na mši svaté v hojném počtu a po ní se předávala

vysvědčení od dětí, které navštěvují Kuřátko až po děti v páté třídě. I přes malé zmatky však nakonec všichni své vysvědčení dostali (někteří i dvě).

Potom jsem se všichni přesunuli na hřiště, kde se děti

„vyblbli“ spolu s otcem při fotbalu a jiných hrách. Využili ke svým hrám také nové dětské hřiště vybudované SRPD a obecním úřadem. Nakonec se všichni posilnili dobrým špekáčkem a sladkým pitím.....

Myslím, že se nám podařilo školní rok dobře uzavřít a budeme se těšit na prázdniny, na odpočinek, na načerpání sil, které potřebují nejenom děti, ale také otec a my rodiče.

Díky všem za pomoc.

Martina Šimšová

Ukončení školního roku Kněždub

V pondělí 10. června při dětské mši svaté dostaly děti vysvědčení z náboženství a poté následoval jako každoročně pro všechny táborák na farní zahradě. Počasí přálo a všichni, malí i velcí, si s chutí opekli špekáčky.

Altánek v zahradě byl plný maminek s těmi nejmenšími v kočárcích

Nejmladší účastník na táboráku byl maličký Petřík Vařecha ☺.

Kluci, jak jinak, než nejlépe fotbalem, si zpříjemnili táborákový podvečer. A samozřejmě se k nim přidal i náš otec Miroslav a někteří tatínkové.

Mladší děti běhaly po zahradě a hrály na schovávanou. Nejlepší „schovky“ byly asi na stromech. A některé velmi těžko k rozeznání... Posuďte sami ...

Poznali byste v koruně stromu odvážného Kubíka Chudíčka??

Ale nejen Kubík je odvážný. Byla tu spousta dalších odvážných dětí např.

Nikolka Petruchová, Zuzanka Smetková, Radeček Letaší

Zábavnou hrou pro děti bylo „chytání bombónu přímo do pusy“. To byste nevěřily, jak moc se děti snažily, aby bombón chytily ☺.

Byl to určitě krásný zážitek pro všechny děti a nejen pro ně.

Poděkování patří všem, kteří se zúčastnili.

Pouť ke svatému Janu Křtiteli

Kněždub

Jako každoročně se v červnu slaví patron našeho kněždubského kostela, svatý Jan Křtitel. Slavnostní nedělní mši svatou celebrouval o. Tomáš Čirž společně s p. Františkem Petruchou a našim otcem Miroslavem.

Ze života významného světce

Jan Křtitel

24. června – narození

29. srpna - umučení

Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan.

Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal.

Jan Křtitel patří mezi nevelký počet světců, kteří mají dva hlavní svátky. O Janu Křtiteli se hovoří ve všech čtyřech evangeliích. Narodil se Zachariáš a Alžbětě. O jeho mládí je známo málo. Jan je obecně uznáván za posledního v linii židovských proroků, jež vede přímo k Ježíši Kristu.

Část svého života strávil na poušti, kde se živil kobyčkami a medem divokých včel. Kolem roku 27 se znovu objevil jako kazatel v údolí Jordánu a hlásal, že se blíží Mesiášův příchod a nabízel smytí hříchů křtem v Jordánu. Shromáždil kolem sebe početné stoupence, mezi nimi i řadu těch, kteří se později stali Ježíšovými apoštoly. Rovněž pokřtil Krista. V mnoha biografích se uvádí, že Ježíš byl pokřtěn Janem těsně před svým třicátým rokem života.

Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas:

“Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.”

(Mt 3, 16-17)

Jan Křtitel byl zcela výjimečný, charismatický a moudrý. Je důležitou postavou Nového zákona. Plní nepostradatelnou roli v životě Ježíše. Můžeme být hrdí na to, že zrovna náš farní kostel je zasvěcen tomuto velkému muži. Je potřeba se zamyslet nad životem Jana Křtitele a vnímat ho jako Bohem vyvoleného.

**„Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy,
nikdo není větší než Jan ...“**

(Lk 7,28)

*Pastorační plán
aneb co nás čeká
v následujících měsících*

- **1. – 6. července** – Tábor pro kluky s Jackem
 - **5. července** – diecézní pouť na Velehradě – mše sv. v 10.30h
 - **27. – 28. července** – patrocinium – pouť ke sv. Anně
Tvarožná Lhota - mše sv. - sobota - 13.30 h, neděle - 10 h
 - **4. srpna** – Prosebná pouť na sv. Antoníněk – mše sv. v 15h
 - **4. - 9. srpna** - Dětský tábor s Bohunkou
 - **12. srpna** - divadlo z Uherského Hradiště „Rychlé šípy“ - sokolovna
 - **1. září** – Zahájení školního roku mši svatou - žehnání aktovek
-

- **Večerní adorace**
 - ◆ během prázdnin nebudou
-

- **Návštěva nemocných**
 - ◆ 1. srpna, 5. září - Tvarožná Lhota
 - ◆ 2. srpna, 6. září - Kněždub
-

*V naší farnosti jsme se rozloučili
(duben - červen)*

Kněždub

- ◆ Anna Bartošková + 3. dubna
- ◆ Josefa Šárníková + 22. dubna
- ◆ Jindřich Křižan + 8. května
- ◆ Josef Chudík + 11. května
- ◆ Ludmila Komoňová + 30. května

Tvarožná Lhota

- ◆ Jiřina Polášková + 24. dubna
- ◆ Antonín Holubík + 4. května
- ◆ Antonín Holubík + 19. června

V kostele svatého Jana Křtitele budou oddáni

- ◆ **20. července v 11 hodin**
Eva Vítková, Kněždub
Jiří Hudeček , Hroznová Lhota

 - ◆ **3. srpna v 11 hodin**
Marta Bačíková, Kněždub
Josef Čápek, Veselí nad Moravou

 - ◆ **17. srpna v 11 hodin**
Eliška Eliášová, Kněždub
Michal Sochor, Strážnice

 - ◆ **31. srpna ve 12 hodin**
Kristýna Doležalová, Olomouc
Josef Fera, Žeraviny
-

Farní knihovna

Už nějakou dobu funguje v naší farnosti farní knihovna. Cílem farní knihovny není suplovat místní knihovnu či jí dokonce konkurovat. K dispozici jsou knihy z různých oborů: filozofie, teologie, výchovy ale i beletrie a jiné. Čtením knih rozvíjíme svého ducha, znalosti, vědomosti a čtením duchovní literatury podporujeme svoji víru a znalosti církve. Protože jsme chtěli, aby ke knihám uloženým na faře v Kněždubě měli vcelku jednoduchý přístup i farníci v Tvarožné Lhotě, začalo „převážení knih“ – tj. fungování knihovny i ve lhotském kostele. K dispozici je vždy výběr knih z fary, které jsou po dobu asi 3 měsíců uloženy v sakristii kostela, potom se knihy zase vymění. Půjčovat knihy si můžete vždy po středeční nebo nedělní mši svaté v sakristii. Je dobré této možnosti využívat a obohacovat se znalostmi, myšlenkami a zážitky jiných. Také bychom měli ke čtení duchovní literatury vést svoje děti.

Nebudu zde vypisovat seznam knih, zmíním se jenom o některých a doufám, že vás podnítím k četbě:

Pohádky bratra Pavla - pro malé děti - Kniha píše o malých dětech, na které nemají jejich rodiče čas a oni se potulují po okolí a stávají se terčem šikanování. Setkávají se s mladým řeholníkem Pavlem, který se jich zastane a začne se jim věnovat. Povídá jim pohádky o poutníkovi Kryštofovi, ve kterých jim radí v jejich obtížích a učí je dobrému chování. Děti se skrze tohoto řeholníka přibližují k Bohu, zažívají spoustu dobrodružství -v klášteře i kolem něho.

Marcelino, o přátelství mezi chlapcem a Ježíšem – nádherná kniha - První část je o malém nalezcovi Marcelinovi, který vyrůstá v klášteře – o jeho životě mezi mnichy a o jeho přátelství s Ježíšem, se kterým rozmlouvá v podkroví kláštera. Druhá část popisuje cestu Marcelina do nebe za svou maminkou, kterou ho provází jeho anděl strážný. Cestou vzpomínají na veselé i vážné zážitky a anděl ho připravuje na setkání s Kristem a Pannou Marií.

Záhada úsměvu a další příběhy - pro starší školní děti - Jsou to svědectví o tom, co dokáže způsobit upřímný úsměv. První nejdelší příběh je o školáku Petrovi, který se setkává s knězem, který přestože ho nezná, má pro něho úsměv – hledání příčiny odkud se tento úsměv bere Petra přivede do nejrůznějších situací, ve kterých se naučí správně se rozhodovat, být dobrým člověkem. Nakonec záhadu úsměvu přece objeví. Ostatní příběhy pro celý rok jsou o lidech, kteří zažívají časté ubližování, ale díky své víře neoplácí stelným ale lepším.

Mladí apoštolové - pro starší děti - Setkáváme se s Michalem, který se seznámí se sestrou Lucií, která ho oslovuje. Kniha je o nových přátelstvích a poznáních, že opravdoví křesťané jsou schopni vytvořit společenství, ve kterých si lidé ověřují, co znamená v životě láska. Každý příběh doprovází úvahy a přímluvy, které dospívajícím dětem pomohou správně si příběhy vyložit a pochopit.

Desatero – pro dospívající - Kniha přibližuje formou příběhů a životních situací desatero božích přikázání našemu běžnému životu. Myslím, že tuto knihu bychom si měli přečíst i my dospělí. Někdy si na životu druhých můžeme uvědomit i svoje nedostatky a tak se můžeme neustále měnit a zlepšovat svoje chování.

Děti potřebují hranice – výchova - Autor této knihy nevidí řešení výchovných problémů dnešních rodičů v návratu k předpisům, zákazům a nařízením, ale v cestě partnerství ve výchově – ve snaze vzájemně se respektovat. Zaměřuje se na nejrůznější stresové situace života, uvádí příběhy ze své praxe, rozebírá je, komentuje a nabízí východiska.

Rodiče, nebojte se říkat NE – výchova- Kniha jiného autora o hledání a určování hranic při výchově dětí, ukazuje potřebu dodržování stanovených hranic a zabývá se nutností užívání a výběru trestů při výchově. Úloha rodičů ve vztahu k zákazům, odůvodňuje požadavek pevné výchovy bez výstřelků přísnosti.

Jak naučit děti hodnotám –výchova - Předat dětem v průběhu výchovy nosné životní hodnoty je stejně důležité jako naučit je přecházet ulici. Autoři se zaměřují na hodnoty a jejich začlenění do výchovy. Nabízejí cvičení, příběhy, náměty a nápady pro činnost s dětmi. Každá kapitola probírá jednu z 12 hodnot a zpracovává ji na úrovni předškoláka, školáka a dospívajícího dítěte.

Svátost smíření – kniha je určena všem kajícím a rovněž zpovědníkům. Svátost smíření je neobyčejná služba, ve které člověk pocítí z jedné strany slabosti vlastního srdce, z druhé strany sílu Srdce Božího, které je vždy větší než srdce lidské. Vnímání této skutečnosti vyžaduje hlubší úvahu a úsilí duchovního pastýře, aby se mohla postupně prohlubovat jak kněžská služba při zpovědi, tak její prožívání věřícími.

Malá duchovní cvičení – E. Hays, autor četných knih z oblasti spirituality nás ve svých esejích zve na cestu, na které je možné za závojem notoricky známých a ověřených věcí zahlédnout tajemství posvátného. Pomocí jeho úvah a příběhů z různých nábož. tradic můžeme využít ke svému duchovnímu prospěchu i každodenní předpověď počasí, zář ohně a jiné. Přivádí nás k zamyšlení nad tím, jakou roli v našem životě hrají předsudky, zvyky a zákony, oběť a umění odpočívat.

Lidé cesty – A. Gilles vypráví ve své knize příběh lásky v Novém zákoně, příběh lásky mezi Ježíšem Kristem a lidmi, kteří ho poznali jako Pána a Spasitele. Sleduje tři vývojová stadii novozákonního příběhu lásky: počáteční okouzlení, hlubší poznání a zralé přijetí Krista a třetí stadium splnutí a ztotožnění se s Kristem.

Rozjímání a víře - Její hladní téma- úloha víry v duchovním životě, růst, zrání a upevňování této ctnosti, posvěcování každodenního života, modlitba, víra a svátosti je pojednáno velmi přímočaře, srozumitelně a otevřeně. Zachovat si víru, tj. zůstat Bohu věrný není a nebývá snadné. *Rozjímání o víře* je skutečné rozjímání, diskretní dialog, moudrý a tichý průvodce na cestě víry, studnice myšlenek..... stačí číst a přemýšlet!

Martina Šimšová

„Hurááá, jsou tu prázdniny!“

Příští číslo farního zpravodaje vyjde **1. září 2013.**

Uzávěrka příspěvků je **25. srpna 2013.**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Počet výtisků 280ks.

Náklady na 1ks činí **10Kč.**

Příspěvek je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.ic.cz

(více fotografií z různých akcí budou postupně vkládány
na farní webové stránky)